„Пустите то, јер је то труло.“

Од Џабира бин Абдуллаха, нека је Аллах задовољан њима, преноси се да је рекао: Били смо на једном походу, па је један човек из реда мухаџира ударио једног од енсарија. Енсарија је узвикнуо: „О, енсарије!“, а мухаџир је узвикнуо: „О, мухаџири!“ Аллах је учинио да дође вест до Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, он је упитао: „Шта је ово?“ Они су одговорили: „Један од мухаџира је ударио једног енсарију, па енсарија рече: ‘О, енсарије!’, а мухаџир: ‘О, мухаџири!’“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао је: „Пустите то, јер је то труло.“ Џабир је додао да су енсарије били бројнији када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дошао у Медину, а затим су мухаџири касније постали бројнији. Тада је Абдуллах бин Убејј рекао: „Да ли су већ тако поступили? Тако ми Аллаха, ако се вратимо у Медину, заиста ће јачи истерати слабијег.“ Омер бин Ел-Хаттаб, нека је Аллах задовољан њиме, рече: „Пусти ме, о Аллахов Посланиче, да посечем врат овом лицемеру.“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговори: „Остави га, да људи не би говорили да Мухаммед убија своје асхабе (другове).“

[متفق عليه] [صحيح]

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, био је на путу, у једној бици, заједно са својим асхабима из редова мухаџира и енсарија. Том приликом, један човек из реда мухаџира ударио је својом руком по задњем делу тела човека из реда енсарија. Тада је енсарија узвикнуо: ‘Помозите ми, о енсарије!’, а мухаџир је рекао: ‘Помозите ми, о мухаџири!’ Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, чуо је то и упитао: ‘Шта је ово?’ Па су рекли: Један човек из реда мухаџира ударио је по задњем делу тела човека из реда енсарија својом руком, па је енсарија рекао: ‘Помозите ми, о енсарије!’, а мухаџир је рекао: ‘Помозите ми, о мухаџири!’ Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао је: „Оставите ову праксу из доба незнања (паганства), јер је она ружна, одвратна и штетна! То је да човек, када га савлада његов противник, позива свој народ да му притекну у помоћ, из незнања и племенске пристрасности, било да је у праву или није.“ Џабир је рекао:„Енсарија је било више када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дошао у Медину као мухаџир, а затим се број мухаџира повећао.“ Тада је вођа лицемерства, Абдуллах бин Убејј бин Селул, рекао: „Зар је дотле дошло?! Тако ми Аллаха, ако се вратимо у Медину, јачи ће из ње истерати слабијег.“ Под јачим је мислио на себе и оне који су били с њим, а под слабијим на Посланика, нека су на њега Аллахов благослов и мир, и оне који су били с њим. Тада је Омер бин Ел-Хаттаб, нека је Аллах задовољан њиме, рекао: „Дозволи ми, о Аллахов Посланиче, да одсечем главу овог лицемера.“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: „Остави га, да људи не би причали да Мухаммед убија своје следбенике.“

